

El Parc Natural compta les aus que passen l'hivern al Delta

El cens anual, del qual es tindran els resultats al febrer, permet analitzar l'evolució de les espècies aquàtiques que habiten les llacunes, els arrossars, el riu Ebre o les badies

M. MILLAN
DELTEBRE

Tècnics i voluntaris del Parc Natural del Delta de l'Ebre ultimen el cens d'aus hivernats, el recompte anual que permet determinar l'estat i l'evolució de les diferents espècies d'ocells aquàtics que habiten aquest territori, des del riu Ebre a les llacunes, passant pels arrossars i les badies. El recompte s'integra dins de l'International Waterbird Census (IWC), i permet quantificar els anàtids, limícoles, ardeids i fotes, entre d'altres grups, que hivernen en més de 80 països d'Europa, Àsia i el nord d'Àfrica.

Al Delta, l'equip encarregat del cens recorre bona part dels camins, les vores de les llacunes i també el riu Ebre, entre altres espais, a la recerca de les aus, sempre a una llarga distància d'aquestes, i amb l'ajuda de telescopis, binocles i comptadors, van fent el recompte. Aquest es desenvolupa en quatre grups de sectors: als arrossars, a les llacunes, al riu i, quan el sol es pon, als dormidors comunals, ja que hi ha aus que són més fàcils de comptar al lloc on dormen.

El nombre d'ocells presents depèn de molts factors però especialment de la meteorologia, tant d'aquí (la zona ha estat afectada recentment pel temporal Glòria),



Comptant ocells al riu Ebre, des d'una barca. FOTO: PARC NATURAL DEL DELTA DE L'EBRE

L'any passat es van registrar més de 233.000 ocells, amb els ànecs al capdavant

com dels espais naturals des d'on procedeixen. Un altre factor a tenir en compte és la quantitat d'arrossars que romanen inundats

durant l'hivern. I és que segons les xifres dels últims anys, hi ha un major nombre d'aus si també hi ha més zones inundades.

Anys enrere la pràctica totalitat del Delta romanía inundada durant l'hivern, com a mesura agroambiental subvencionada per la Unió Europea. Però els treballs contra la plaga del caragol poma, al marge esquerre, van fer que aquesta pràctica s'abandonés a les

zones més afectades per aquesta espècie invasora.

Els resultats del recompte es tindran a principis del mes de febrer, segons detallen des del Parc Natural. L'any passat els treballs van permetre registrar 233.000 aus, mentre que el rècord se situa en més de 300.000.

Les espècies més abundants són any rere any les dels ànecs (anàtids).

L'apunt
Visor de l'Institut Cartogràfic per comprovar l'abans i el després del Filomena

El director de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC), Jaume Massó, ha defensat la importància de «monitoritzar el territori» per preveure i pal·liar l'efecte que tenen catàstrofes com el temporal 'Filomena' o la borrasca 'Glòria', de la qual se'n compleix un any. «Preveure sempre és més barat que remeiar», sosté Massó, tot reivindicant que cal invertir en estudis geològics i cartogràfics com els que realitza contínuament l'ICGC, vinculats o no a catàstrofes naturals. Geògraf de professió, Massó ha recordat que successos com el 'Filomena' seran cada cop més freqüents a causa del canvi climàtic, i que la solució passa per la sostenibilitat i el coneixement, també econòmicament: «Per gestionar bé els recursos necessitem dades».

A més de fer mapes i estudis sobre els usos del sòl, la topografia o els aqüífers, l'ICGC actua davant catàstrofes com sismes, enfonsaments o inundacions.

És el cas del Delta de l'Ebre, que va sofrir especialment els efectes de les borrasques 'Filomena' o 'Glòria', on aquesta última inundar 2.300 hectàrees d'arrossars i va fer que el mar entrés fins a tres quilòmetres terra endins. «El Delta està en regressió des de fa anys, l'única cosa que fan els temporals és posar-ho de manifest», sosté Massó, qui recorda que l'ICGC ha estudiat els efectes de totes dues borrasques a la zona i ha habilitat eines interactives per poder-se informar i veure l'abans i el després.